Het uitstel van het Koninkrijk

De Bijbelse leer van het Uitstel

Bron: http://www.middletownbiblechurch.org/dispen/ponepone.htm

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Dispensationalisten[1] leren dat het koninkrijk, dat beschreven en beloofd was door de oudtestamentische profeten, aan Israël was aangekondigd en aangeboden bij de eerste komst van onze Heer, maar wegens Israëls afwijzing van Christus werd het koninkrijk uitgesteld en wacht het op een toekomstige vervulling.

Johannes de Doper, de Heer Jezus en de discipelen verkondigden allen deze boodschap: "het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen" (Mattheüs 3:2; 4:17; 10:7). De Koning Zelf was naar de aarde gekomen en daarom was het koninkrijk zo **nabij**, dat het al **bijna hier** was! Echter, één feit mocht niet vergeten worden: het koninkrijksaanbod was voorwaardelijk. Het werd aangeboden op voorwaarde van bekering; de volledige oproep luidde dan ook: "**Bekeer u**, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen" (Mattheüs 3:2; 4:17).

De volgende illustratie kan behulpzaam zijn om dat uitstel te begrijpen. Stel je volgende poster voor op het mededelingenbord van de kerk:

De hele kerk wordt uitgenodigd op deze zondagsschool picknick. Maar deze uitnodiging is voorwaardelijk. Ze is voorwaardelijk met betrekking tot het weer. De poster zegt: *Indien het weer het toelaat*. Die zaterdag komt eraan maar het regent de hele dag. De mensen krijgen dan dit bericht te horen van de kerk: "Het spijt ons, maar wegens het slechte weer zal de picknick uitgesteld worden tot over twee weken, indien het weer dit toelaat". De picknick moest uitgesteld worden omdat aan de voorwaarde voor het hebben van een picknick (goed weer) niet voldaan werd.

De natie Israël had een wonderlijke gelegenheid voor zich. De lang beloofde Messias-Koning was op de scène aangekomen en het koninkrijk werd aangekondigd als nabijgekomen. Maar in die aankondiging hoorde het volk ook dat zij zich moesten bekeren. Alhoewel een minderheid van Joden zich inderdaad bekeerde en zich tot Christus richtten, deed de meerderheid dat niet. De afwijzing van Christus door de natie Israël en door de leiders van Israël wordt duidelijk gezien in Mattheüs hoofdstukken 11-12. Deze afwijzing wordt beknopt weergegeven in Johannes 1:11: "Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen".

De Heer Jezus Christus kwam tot Zijn eigen volk (Mattheüs 1:21; 2:6) maar de natie Israël ontving Hem niet als hun Messias, Koning en Verlosser. Zij wilden een Koning die hun lichamen zou voeden en genezen (Johannes 6:26), maar zij gaven niet om een Redder die hun zielen kon voeden en genezen (Johannes 6:58-66). Door Zijn wonderen en machtige werken gaf Christus hen onmiskenbaar en onloochenbare bewijzen dat Hij inderdaad de Messias was, de Zoon van de levende God;

[1] Dispensationalisme: de leer dat Gods handelen met de mens verschillend is in verschillende dispensaties in de tijd. Deze dispensaties worden ook 'bedelingen' genoemd. Dit is het tegenovergestelde van de Verbondstheologie.

maar de Joden, in hun ongeloof, bleven steeds naar een teken vragen (Johannes 2:18; Mattheüs 12:38-40; 13:58; Lukas 4:23; 1 Korinthiërs 1:22).

Honderden jaren eerder had Jesaja voorzegd dat de Messias zulke wonderen zou verrichten (Jesaja 35:5-6; vergelijk met wat Jezus zei tot Johannes' discipelen in Mattheüs 11:2-6). Maar alhoewel de Joden Zijn werken zagen (Mattheüs 12:13, 22) en duidelijke bewijzen hadden dat Hij de Messias was (Mattheüs 12:23), weigerden zij nog steeds te erkennen wie Hij was. In hun boos ongeloof en godslaster durfden zij Christus ervan te beschuldigen dat Hij Zijn wonderen uitvoerde door de kracht van Satan, in plaats van door de Geest van God (Mattheüs 12:24-37). Zo'n afwijzing kon enkel Gods oordeel meebrengen (Mattheüs 12:41-45).

De afwijzing van de Messias bereikte zijn climax toen de Joden tot Pilatus zeiden: "Laat Hem gekruisigd worden!" (Mattheüs 27:21-23). Erger nog, zij namen de volle verantwoordelijkheid op voor hun daden: "Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen" (Mattheüs 27:25)[2]. En God hield hen inderdaad tenvolle verantwoordelijk voor wat zij hadden gedaan: "deze Jezus … hebt u gevangengenomen en door de handen van onrechtvaardigen aan het kruis gespijkerd en gedood" (Handelingen 2:23).

Wegens Zijn genade oordeelde de Heer de natie niet onmiddellijk. In zijn lankmoedigheid en genade maakte Hij het evangelie van genade *eerst* aan de *Joden* bekend (Romeinen 1:16; Handelingen 2:5; 3:19, 26). Zij zouden de laatsten moeten geweest zijn om het te horen! In feite *verdienden zij het helemaal niet om het te horen*. Maar in Zijn ongeëvenaarde genade stak God de hand uit naar de natie die Zijn Zoon had gekruisigd!

Wanneer Paulus een stad binnenkwam ging hij gewoonlijk eerst naar de synagoge, en dikwijls ontmoette hij veel verzet tegen het evangelie (Handelingen 13:44-50; 18:4-6; 28:23-28; vgl., Romeinen 11:28). Maar God wachtte geduldig en gaf de natie een nieuwe gelegenheid om zich te bekeren.[3] Wanneer Paulus uiteindelijk in Jeruzalem verscheen (Handelingen 21-22) wezen de Joden andermaal de boodschap van Gods boodschapper af. Zij trachtten hem zelfs te doden, en ze riepen: "Weg met hem" (Handelingen 21:36; 22:22), net zoals zij gedaan hadden met hun Messias, een aantal jaren eerder (Johannes 19:15).

Maar aan Gods geduld moest een einde komen. Jaren tevoren voorzei de Heer Jezus dat er een verschrikkelijk Godsoordeel over Jeruzalem zou komen wegens hun ongeloof (Mattheüs 23:38; 24:2; Lukas 21:5-6). Ongeveer 40 jaar na de kruisiging werd deze voorzegging letterlijk vervuld. In 70 n.C. kwam de Romeinse generaal Titus en verwoestte Jeruzalem *compleet* met een grote slachting. Sinds die tijd is de natie Israël zonder koning geweest, zonder offer, zonder priesterschap en zonder Tempel (Hosea 3:4). Al bijna 2000 jaren worden de Joden verstrooid en vervolgd, over de hele wereld. In plaats van Gods zegeningen te genieten, zijn zij onder Gods vervloekingen gekomen (zie Deuteronomium 28).

In de 20ste eeuw gebeurde er iets opmerkelijks in de Joodse geschiedenis. Een natie stond terug op! De Hebreeuwse taal kreeg een nieuw leven! Honderdduizenden Joden zijn teruggekeerd naar hun land. God heeft in Zijn voorzienigheid het toneel opgezet voor de gebeurtenissen die spoedig moeten gebeuren. Alhoewel echter vele Israëlieten nu in het land wonen, zijn zij daar, voor het grootste deel, in ongeloof. Alhoewel een klein Christus-afwijzend overblijfsel is teruggekeerd, is de meerderheid van de Joden nog altijd verstrooid onder de naties van de wereld. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn ongeveer *één derde* van alle Joden in de wereld (zes miljoen) omgekomen onder Duitse vervolging en wrede slachting. Er zal echter opnieuw een dag komen waarin *twee derden* zullen sterven (Zacharia 13:9). Zeker, Israël bevindt zich nog steeds onder de verschrikkelijke vloek van God (zie Deuteronomium 28:15 en verder). Maar een schitterende dag zal aanbreken waarin de

---

[2] En ook: "Wij hebben geen koning dan de keizer" (Johannes 19:15).

[3] Dit wordt ook de *Pinksteramnestie* genoemd: De Pinksteramnestie is Gods aanbod van vergiffenis aan Zijn verbondsvolk (Hand. 3:19-21) indien zij zich bekeerden van het kruisigen van hun Heer. Hij zou hen niet enkel vergiffenis schenken maar Christus zou ook terugkomen om de beloften te vervullen die gedaan werden aan hun (Israëls) voorvaders. Israël als natie weigerde echter de pinksteramnestie en als straf werd Juda en Jeruzalem verwoest in 70 n.C. Begin Pinksteramnestie: Hand. 3:19v - Keerpunt: Hand. 13:46 - Eind: Hand. 28:28. Daarna geen tekenen en wonderen meer vermits de Joodse natie terzijde gesteld werd wegens hun ongeloof (70 nC).
Lees erover: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Pinksteramnestie.pdf.

natie Israël bevrijd, vergeven en gezuiverd zal worden (Jeremia 30:7-9; Romeinen 11:26-27). In die tijd zal de natie zich verheugen in de millenniale zegeningen van God (Jesaja 33:17-24) die aan hen beloofd werden bij monde van de profeten.

Toen Christus de eerste keer kwam, heeft Israël als natie zich niet bekeerd en **het koninkrijk werd uitgesteld**. Wanneer Christus een tweede keer zal komen, zal Israël zich bekeren en hun Messias ontvangen, zoals Jezus voorzei in Mattheüs 23:39 (en vergelijk Zacharia 12:10-14). Bestudeer ook Romeinen hoofdstuk 11 dat spreekt over Israëls wonderlijke toekomst: "God heeft Zijn volk Israël niet verstoten" → http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Romeinen11.pdf.

Vele niet-dispensationalisten[4] maken bezwaar tegen een koninkrijk dat uitgesteld werd. Dikwijls is hiervoor de reden dat zij het koninkrijk dat beloofd was aan Israël willen wegstelen om het voor zichzelf te claimen. Zij leren dat het koninkrijk hier en nu is. In plaats dat het koninkrijk uitgesteld werd wil de kerk hier en nu het koninkrijk genieten. De kerk heeft Israël vervangen in Gods programma en de kerk heeft Israëls koninkrijk geclaimd. De technische naam voor deze foute leer is: Vervangingstheologie.[5]

Het zal nuttig zijn twee belangrijke feiten in gedachten te houden:

1) Wanneer het koninkrijk uiteindelijk hersteld zal zijn voor Israël, is dat een voortzetting van hetzelfde historische, theocratische, aardse koninkrijk. Dezelfde Tabernakel van David zal worden hersteld. Het zal geen nieuwe of geestelijke versie van het koninkrijk zijn (Handelingen 1:6; 15:16-18; Amos 9:11).

2) Wanneer het koninkrijk opnieuw zal aangeboden worden, zal God garanderen dat Israël zich zal bekeren en haar Messias zal ontvangen. Met andere woorden: met geen mogelijkheid zal Israël andermaal Christus afwijzen en het koninkrijk opnieuw worden uitgesteld. Wij weten dat dit zo is:

a) Gebaseerd op het zekere profetische woord (Zacharia 12:10 - 13:1);

b) Gebaseerd op de voorzieningen van het Nieuwe Verbond dat Israël verzekert van een nieuw hart, de Heilige Geest, en gehoorzaamheid ("Ik zal MAKEN dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt"; enz.). De beloofde zegeningen komen voort uit deze gehoorzaamheid en ze zijn gegarandeerd (Ezechiël 36:24-28);

c) Gebaseerd op de natuur van het Nieuwe Verbond dat onvoorwaardelijk is (vergelijk de "Ik wil's" van Jeremia 31:31-34).

Ieder die de koninkrijkspassages ernstig neemt, in hun normale en natuurlijke betekenis, weet dat wat de profeten beschreven hebben beslist niet vervuld wordt in onze dagen. Merk even enkele van de verbazingwekkende beschrijvingen van het toekomstige koninkrijk op:

1. Een Koning zal de wereld regeren vanuit Jeruzalem (Jesaja 2:1-4; Jeremia 23:5-6);
2. Oorlogen zullen ophouden en er zal op de hele aarde vrede zijn (Micha 4:3);
3. Mensen zullen genezen worden van hun kwalen en er zal geen ziekte meer zijn (Jesaja 33:24; 35:5-6);
4. Mensen zullen van een lang leven genieten, met een leeftijd vergelijkbaar met die van een boom (Jesaja 65:20-22);
5. Er zal een drastische verandering zijn in de natuur van dieren (Jesaja 11:6-9); enz.

Niets van deze dingen heeft ooit plaatsgevonden in de geschiedenis, sinds de tijd van Christus' eerste komst tot nu, en vermits Gods beloften moeten vervuld worden weten we dat er een toekomstige vervulling moet komen van dit alles. (→ http://www.middletownbiblechurch.org/dispen/literal.htm).

---

[4] Zie artikelen onder http://www.verhoevenmarc.be/#Bedelingen (bedelingen = dispensaties).

[5] De zogenaamde 'Vervangingstheologie' is volslagen onbijbels. God *verving* Israël niet door de Gemeente of Kerk! De Gemeente kwam er *tussenin*, als het internationale volk van de genadebedeling, en ze zal van de aarde verdwijnen bij haar opname. Van Israël (de olijfboom) waren enkel de takken afgebroken en de Gemeente werd in de plaats daarvan op de edele stam geënt. Maar na het gemeentetijdperk zal God Israël terug herstellen, echter in de verdrukkingstijd (70ste jaarweek, met de Grote Verdrukking). God heeft Zijn volk beslist niet verstoten, integendeel, hun toekomstige aanneming zal een nieuwe wereldlente inluiden: zie Romeinen 11.

Het concept van UITSTEL is niet iets vreemds voor de bladzijden van de Schrift. Hierna enkele voorbeelden van uitstel die in de Bijbel gevonden worden:

1. De boodschap die Jona predikte tot het volk van Ninevé was deze: "Nog veertig dagen en Ninevé wordt ondersteboven gekeerd!" (Jona 3:4). Jona, als Gods profeet, ontving deze boodschap van JHWH. Dus, in minder dan twee maanden zou Gods oordeel vallen op deze stad. Maar het volk bekeerde zich wegens de prediking van Jona (Mattheüs 12:41) en na 40 dagen oordeelde God deze stad niet. **God stelde zijn oordeel uit**. Later keerde het volk van Ninevé zich geleidelijk terug naar hun boze wegen en God gebruikte andermaal een van Zijn profeten om de verwoesting van de stad te voorzeggen (zie het boek Nahum). De tijd tussen Jona's prediking (rond 780 v.C.) en de ultieme verwoesting van Ninevé in 612 v.C. bedroeg meer dan 150 jaren. God stelde Zijn oordeel uit in antwoord op de bekering van de mensen van Ninevé. (In de dagen van Christus stelde God Zijn koninkrijk uit in antwoord op het *gebrek* aan bekering van Zijn volk).

2. Het is moeilijk een slechtere koning te vinden dan koning Achab (de echtgenoot van Izebel). Hoe verrassend is het dan dat deze man aan het eind van zijn leven zich vernedert voor de Heer (1 Koningen 21:27). God had pas aangekondigd dat er een groot oordeel zou vallen op het huis van Achab, maar toen Achab zich vernederde **stelde God het oordeel uit**. Lees wat God hierover zei tot Elia: "Hebt u gezien dat Achab zich heeft vernederd voor Mijn aangezicht? Omdat hij zich heeft vernederd voor Mijn aangezicht, zal Ik dat onheil nog niet in zijn dagen brengen. In de dagen van zijn zoon zal Ik dat onheil over zijn huis brengen" (1 Koningen 21:29). God stelde Zijn oordeel één generatie uit.

3. In 2 Koningen 20:1 vertelde God, via de profeet Jesaja, aan koning Hizkia dat hij zou sterven: "Regel de zaken van uw huis, want u zult sterven en niet leven". Maar Hizkia bad tot JHWH (verzen 2-3) en God beantwoordde dit gebed en zei tot Jesaja dat hij moest terugkeren naar Hizkia om hem een andere boodschap te brengen. Deze keer zei JHWH dit: "Ik heb uw gebed gehoord, … En Ik zal vijftien jaar aan uw levensdagen toevoegen" (2 Koningen 20:5-6). **God stelde de dood van Hizkia uit met 15 jaren!**

4. In Jozua hoofdstuk 10 hebben we een opmerkelijk verslag van de strijd tussen de inwoners van Gibeon en de Israëlieten. Jozua wist dat het succes van de strijd zou gehinderd worden door het vallen van de avond. Dus bad hij tot God dat de zon stil zou staan (Jozua 10:12). God beantwoordde het gebed en deed een astronomisch wonder dat nooit nadien nog zou gebeuren (Jozua 10:14). **God stelde het vallen van de avond uit: "De zon stond stil in het midden van de hemel en haastte zich niet om onder te gaan, ongeveer een volle dag"** (Jozua 10:13).

5. Toen Satan in zonde viel (Ezechiël 28:15; Jesaja 14:12-15) werd hij blijkbaar onmiddellijk gestraft met de poel van vuur (zie Mattheüs 25:41), maar deze straf werd niet uitgevoerd dan duizenden jaren later (zie Openbaring 20:10, wat plaatsvindt na het millennium). **God stelde de uitvoering van Satans straf uit voor duizenden jaren** zodat Hij iets kon demonstreren aan niet enkel Satan maar aan alle engelen. In de tussentijd wordt het grote drama van 's mensen verlossing gespeeld, van Genesis tot Openbaring.

6. God had beloofd dat Elia op aarde zou verschijnen kort voordat de Heer Zelf op aarde terugkeert (Maleachi 4:5). Een zorgvuldige studie van Mattheüs 17:10-12 en Mattheüs 11:14 schijnt aan te geven dat indien Israël Christus zou aangenomen hebben bij Zijn eerste komst, dan Elia zou zijn gekomen (Johannes de Doper zou Elia geweest zijn!?). Maar de natie wees Christus af en **dus werd de komst van Elia uitgesteld met ongeveer 2000 jaren**.

Het kan nuttig zijn te noteren dat alhoewel het koninkrijk aan Israël was aangeboden, de afwijzing van hun Messias evenzo geprofeteerd was (Jesaja 53:1-3; Psalm 118:22, enz.). God was niet verrast door de manier waarop de Joden op Christus reageerden bij Zijn eerste komst. "Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend" (Handelingen 15:18).